

har sat nogen virkelig skarp Begrænsning, men har givet almindelige og i Praksis brugte Regler, som synes mig nogenlunde rigtige, idet de netop er baserede paa det, som er Hovedsagen, at de økonomisk daarligst stillede Medlemmer af Samfundet ikke skal have deres Livsvilkkaar syndelig forringede ved dette Samfundsonde. En Vanskelighed ligger der imidlertid i, at en arbejdsløs Person ikke bør lide for stort Skaar, fordi han gør noget Arbejde i Arbejdsløshedsperioden; men det forekommer mig, at Bestemmelsen om Karens-tidens Afbrydelse i Virkeligheden giver det rigtige Fingerpeg med Hensyn til, hvordan man kan klare sig i dette Tilfælde. En anden Vanskelighed stammer fra, at Medlemmerne kan misbruge Kas-sen, enten ved Arbejdsuvillighed eller ved manglende Anvisning paa Arbejde. At hele den sociale Forsorg i Virkelig-heden i nogen Grad bliver benyttet til Plattenslageri, kan jo ikke nægtes, og dette Onde skal man ved Kontrol søge at komme til Livs. At der foregaar Van-dringer mellem Hjelpekasser og Arbejds-løshedskasser af arbejdsuvillige Personer, er ikke til at undgaa. Det er en af de Ulem-per, man maa tage med; hvor der handles, der spildes. Det gælder kun om at be-grænse dem til det mindst mulige, og det synes jeg ikke kan gøres ad anden Vej end ved en god Kontrol.

Med Hensyn til Arbejdsanvisningen er jeg ganske enig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) i, at man i Virkeligheden har faaet sneget meget mere ind under Loven, end man egentlig havde paatænkt med det lille Ord Arbejdsanvisning. Dette lille Ord koster i Øjeblikket 60,000 Kr., hvoraf Staten betaler en betydelig Andel.

Det forekommer mig, at Bestemmelsen i § 13, Punkt 7, som jo er en af de mest omstridte, ikke er ganske heldig. Naar den sidste Sætning, som ikke findes i den gældende Lov, er kommet med her — det er den om Medlemmer, der afviser et fra anden Side fremkommet Tilbud om Arbejde, der svarer til deres Evne, saa synes jeg, at man er kommet ind paa et lidt for vanskeligt Omraade. Det er uhyre vanskeligt at sige, om en Mand har faaet Anvisning paa et saadant Arbejde, thi man har i Virkeligheden intet at holde sig til. En Mand kan sige: Jeg har sagt til vedkommende, at han kan hugge Brænde hos mig i 14 Dage, men det kan være en ganske løs Udtalelse, der muligvis ikke

kan opfattes som et bestemt Arbejdstilbud. Alene af den Grund synes jeg ikke, Sætningen er heldig.

Spørgsmaalene om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring hænger jo saa nøje sammen, at de herhen hørende Bestemmelser bør supplere hinanden. Arbejdsanvisningen bør da være af en saadan Art, at man fra begge Sider kommer til den med Tillid; den maa ikke blive ensidig, hvad den kan blive, naar man stadig tillader Arbejdsløshedskasserne at give Arbejdsanvisning. Det vilde være bedre, om man kunde løse Arbejdsanvisningsspørgs-maalet gennem et paritetisk Arbejdsanvisningsbureau, saaledes at man helt kunde undgaa en Deling af Arbejdsanvisningen; medmindre man kunde kræve, at den Arbejdsanvisning, der her henvises til, og som ikke er den kommunale eller Statens, blev ledet paritetisk. Det glæder mig, at det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) forleden Dag udtalte, at disse Arbejdsanvisninger nok efterhaanden kunde udvikle sig til at blive paritetiske. Kan de ikke det, saa anser jeg dem nærmest for skadelige, thi kan man ikke fra begge Sider benytte dem med den nødvendige Tillid, Tilliden til, at de ikke kan blive misbrugte — de er jo faktisk blevet misbrugte —, skabes der Mistillid til Arbejdsanvisningen. Det skulde glæde mig, om man ved fælles Anstrengelse kunde løse denne Opgave saadan, at man udelukkende var henvist til paritetiske Arbejdsanvisninger. Jeg er noget uenig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), naar han ønskede Arbejdsløshedskasserne ledet paritetisk. Det forekommer mig ikke at være rigtigt. Jeg anser det for rigtigt, at Arbejdsløshedskasserne er byggede op som absolut selvstyrende. Jeg kan ikke se, at Arbejds-giverne har nogen Interesse i at deltage i Arbejdsløshedskassernes Ledelse; men lige saa sikkert er det, at Arbejdsanvisningen ikke kan udføres med den Vægt og Betydning, som den bør og kan have, uden gennem en fælles Ledelse, saa Tilliden kan opretholdes paa begge Sider. Jeg for mit Vedkommende maa udtale som et absolut Ønske, at man enten gaar til kun at benytte offentlige Arbejdsanvisningskontorer af den Art, som er omhandlet i Lovfor-slaget om Arbejdsanvisning, eller — i det mindste — lader de Arbejdsanvisninger, som der henvises til i dette Lovforslag, og som skal være nødvendige som Gennem-gangsled for at kunne faa Arbejdsløsheds-